

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 904/2023
21.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Јелића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 639/22 од 17.01.2023. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 60/23 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Јелића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 639/22 од 17.01.2023. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 60/23 од 10.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 639/22 од 17.01.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује са применом електронског надзора, с тим што не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 175.000,00 динара, на начин како је то одређено изреком пресуде и да на име паушала плати износ од 2.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана

правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећена „Електродистрибуција Србије д.о.о. Београд“ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 60/23 од 10.05.2023. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је првостепена пресуда, у делу одлуке о казни, у погледу урачунавања времена које је окривљени провео у притвору, тако што се окривљеном у казну затвора у трајању од 3 (три) месеца на коју је осуђен првостепеном пресудом, има урачунати време које је провео у притвору почев од 21.10.2021. године, када је лишен слободе до 22.10.2021. године, када му је притвор замењен мером забране напуштања боравишта, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Јелић, због битне повреде одредаба кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, наводима да је првостепени суд у Новом Пазару својом пресудом К 639/22 од 17.01.2023. године повредио одредбу члана 453. ЗКП. Поднетим захтевом бранилац истиче да је суд у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде по жалби изјављеној само у корист окривљеног, побијаном правноснажном пресудом, исту изменио на штету окривљеног, навођењем у чињеничном опису кривичног дела околности које су неповољније за окривљеног, на тај начин што је поступајући по прецизираном оптужном предлогу јавног тужиоца у изреку побијане пресуде унео вредност прибављене противправне имовинске користи, које вредности није било у раније донетој првостепеној пресуди, а која, по ставу браниоца представља битан елемент кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, постоји када се пресуда у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији измени на штету окривљеног, ако је изјављена жалба само у корист окривљеног (члан 453. ЗКП).

Одредбом члана 453. ЗКП, која предвиђа забрану преиначења на штету окривљеног, прописано је да ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде, нису прекршили забрану преиначења на горе (*reformatio in peius*), прописану одредбом члана 453. ЗКП, обзиром да пресуда донета у ранијем поступку и пресуде донете у поновљеном поступку нису измењене на штету окривљеног ни у погледу правне квалификације кривичног дела, нити у погледу кривичне санкције.

Из списка се утврђује да је првобитним оптужним предлогом ОЈТ у Новом Пазару Кт 283/19 од 15.03.2019. године, окривљеном АА стављено на терет извршење кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика. Овај оптужни предлог заменик јавног тужиоца прецизирао је на главном претресу одржаном дана 22.10.2021. године у погледу правне квалификације и окривљеном је на терет стављено кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим пресудом Основног суда у Новом Пазару К 181/19 од 16.06.2022. године донетом у ранијем поступку и за које је том пресудом осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз примену електронског надзора.

Наведена пресуда је, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, укинута решењем Вишег суда у Новом Пазару Кж1 136/22 од 16.09.2022. године и списи враћени првостепеном суду на поновно суђење. Након овога, окривљени је, у поновљеном поступку, по оптужном акту прецизираном од стране јавног тужиоца на главном претресу одржаном 17.10.2022. године, у погледу додавања вредности прибављене противправне имовинске користи у износу од 200.773,23 динара, првостепеном пресудом Основног суда у Новом Пазару К 639/22 од 17.01.2023. године оглашен кривим због истог кривичног дела - из члана 203. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена иста кривична санкција – казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз примену електронског надзора, у коју му је другостепеном побијаном пресудом, којом је делимичним усвајањем жалбе преиначена првостепена пресуда, само у погледу одлуке о казни, урачунато време које је провео у притвору од 21.10.2021. године до 22.10.2021. године.

Упоредивањем најпре правне квалификације кривичног дела, по првостепеној пресуди донетој у ранијем кривичном поступку и побијаној првостепеној пресуди, очигледно је да је окривљени побијаном пресудом оглашен кривим за исто кривично

дело за које је оглашен кривим и првостепеном пресудом донетом у овом кривичном поступку - због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика.

Када је у питању кривична санкција која је окривљеном изречена побијаном првостепеном пресудом за кривично дело из члана 203. став 1. Кривичног законика - казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз примену електронског надзора, у коју му се урачунава време које је провео у притвору - иста је као и кривична санкција која је окривљеном изречена претходном првостепеном пресудом за наведено кривично дело у овом кривичном поступку, с тим што му је другостепеном пресудом, у ту казну урачунато и време које је провео у притвору.

На описани начин није повређена одредба члана 453. ЗКП. Радња извршења кривичног дела крађа, према одредби члана 203. став 1. Кривичног законика састоји се у одузимању туђе покретне ствари другом у намери да њеним присвајањем учинилац себи или другом прибави противправну имовинску корист. Самим тим, по оцени Врховног суда, нема преиначења на горе уколико суд пресуду донету у ранијем поступку измени у погледу чињеница које не мењају суштину кривичног дела у смислу његових законских обележја, конкретно додавањем висине противправно прибављене имовинске користи, која није довела до измене правне квалификације кривичног дела у питању, и која не представља обавезан законски елемент кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, већ се може посматрати као разграничење у односу на кривично дело ситна крађа из члана 210. став 1. Кривичног законика, посебно имајући у виду да је у конкретном случају, оптужни акт измењен од стране тужиоца, који је овлашћен да током трајања кривичног поступка, до правноснажног окончања истог располаже оптужним актом, сходно овлашћењима из члана 43. ЗКП у вези члана 409. став 1. ЗКП.

Сходно наведеном, по налажењу Врховног суда, у поновљеном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, а како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Поред овога, по налажењу Врховног суда, из изреке побијане правноснажне пресуде, јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика јер је окривљени према изреци пресуде, дана 01.01.2019. године, у ..., село ..., у породичној кући, у стању урачунљивости и са умишљајем, свестан свога дела чије је извршење хтео, одузео туђу покретну ствар, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, на начин описан у изреци пресуде, чиме је себи прибавио противправну имовинску корист у износу од 200.773,23 динара.

Стога су неосновани наводи браниоца окривљеног, којима указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истиче да је из изреке пресуде изостао опис и количина туђе покретне ствари која је одузета, место на коме се објекат налази, адреса и катастарски број и катастарска општина парцеле на којој се објекат налази, због чега

сматра да у изреци побијане правноснажне пресуде нису наведени сви битни елементи бића кривичног дела за које је окривљени правноснажно оглашен кривим и осуђен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић